

WSTAWIAJ SIĘ Z MIŁOŚCI

„Przywdziej całą zbroję Bożą, abys mógł się ostać przed zasadzkami diabła” (Ef 6:11). Zapewne słyszałeś ten werset i zapewne czytałeś o „hełmie zbawienia” i „pancerzu sprawiedliwości”, ale możesz nie wiedzieć, że Jezus był pierwszą osobą, która założyła tę zbroję.

„I widząc, że nie ma nikogo, zdziwił się, że nikt nie występuje, aby się wstawiać. Wtedy Jego ramię przyniosło zbawienie, a jego sprawiedliwość podporę. Przyodział bowiem sprawiedliwość jak pancierz i hełm zbawienia na swoją głowę” (Iz 59:16-17). To jest prorocstwo o Jezusie, do którego nawiązuje apostoł Paweł w Liście do Efezjan. Ale zadziwiające jest to, że ten starotestamentowy werset ukazuje Jezusa przywdziewającego zbroję Bożą, aby się za nami wstawiać, a teraz Jezus wzywa nas, abyśmy Go naśladowali w kwestii noszenia duchowej zbroi w codziennym życiu.

W dawnych czasach i pismach Starego Testamentu, każdy wojownik miał swojego giermka, który był jego pomocnikiem, który zawsze był blisko niego, który nosił i dbał o jego zbroję, aby zawsze była gotowa, gdy zachodziła konieczność walki. To obrazuje nasze powołanie, do którego zalicza się też orędowanie za naszymi małżonkami, dziećmi i naszą duchową rodziną, biorąc przykład z Jezusa, który wstawia się też za nami (Hbr 7:25).

Takie zmagania mają miejsce się w naszym życiu każdego dnia, gdy nasz mąż lub żona żali się, że jest przytłoczona, zniechęcona lub wystraszona trudną sytuacją materialną lub zawodową, albo gdy nasze dziecko zмага się z niepewnością, ukrytym grzechem lub trudną sytuacją w szkole. Albo gdy jakiś brat lub siostra jest pokonany przez grzech lub nie ma świadomości, że jego życie zatruwa jakiś grzech. Takiej osoby nie można krytykować za jej plecami, lecz trzeba się zachować jak jej giermek, który mówi: Twoje zmagania są moimi zmaganiem. Twoje ciężary są moimi ciężarami. Będę z tobą tak, jak Jezus jest ze mną.

Pierwszym przejawem wstawiennictwa z miłości jest bycie z drugą osobą na 100% w każdej sytuacji. Gdy w 1 Księdze Samuela 14, Jonatan chciał zaatakować oddział Filistynów i znalazł się między dwoma ostrymi urwiskami, to w akcie wiary powiedział do swojego giermka: „Chodźmy pod obóz Filistynów, może wspomogą/użyje nas JHWH, bo On może zwyciężyć przez wielu i niewielu”. Na co jego giermek odpowiedział: „Uczyń to, co masz w swoim sercu, ja jestem z tobą” (1Sm 14:6-7).

Żono, czy gdy twój mąż zмага się z jakimiś przeciwnościami, to reagujesz jak ten giermek i mówisz: „Zawsze jestem z tobą”, czy zasiewasz w jego sercu zwątpienie i lęk? Mężu, czy gdy twoja żona się z czymś zмага, to wspierasz ją tak, jakby jej słabość/problem była twoją słabością/problemem, czy jesteś wobec niej krytyczny i zdystansowany? Bracie i siostrzo, czy gdy twoi współwyznawcy przechodzą próby w Panu i muszą podejmować trudne decyzje, to okazujesz się pomocnikiem, czy trzymasz się z dala i krytykujesz?

Jezus nas ostrzegł przed oskarżycielskim duchem, który dostrzega drzazgi w oczach naszych braci, gdy w naszym oku jest belka. Ale ta historia nie kończy się na pozbyciu się belki, tylko na usunięciu drzazgi z oka brata po tym, jak oduczymy się oskarżać. A to może się wydarzyć tylko wtedy, gdy zaczniesz czuć drzazgi swoich braci w swoim oku. Gdy „*zrzucisz z siebie ten ciężar i będziesz biegł razem z nimi, patrząc na Jezusa*” (Hbr 12:1), bo wtedy ich ciężary staną się waszymi ciężarami.

List Jakuba 5:20 mówi, że „*kto nawróci grzesznika z jego błędnej drogi, ten uratuje jego duszę od śmierci i zakryje mnóstwo jego grzechów*”. To właśnie w ten sposób miłość zakrywa mnóstwo grzechów (1Ptr 4:8). Ten, kto miłuje innych nie toleruje grzechu, tylko zachęca do pokuty i zmiany stylu życia. Dlatego List Judy 22-23 mówi, że mamy rozróżniać; „*nad jednymi mamy się litować, a innych mamy ratować w ostrożnie, aby ich wyrwać z ognia, mając odrazę nawet do tuniki splamionej przez ich ciało*”. Miłość wstawiennicza jest pełna miłosierdzia i wyciąga bliskich z grzechu, ale jest też bardzo ostrożna, aby nie mieć udziału w cudzych grzechach.

Drugim przejawem miłości wstawienniczej jest mniej słów i więcej modlitwy. Pismo Święte mówi też o pewnym rodzaju "cichej ewangelizacji". 1 List Piotra 3:1-2 mówi: „*Podobnie i wy żony bądźcie uległe swoim mężom, aby jeśli nie są poddani Słowu, to w ten sposób zostali pozyskani bez słów, przez wasze czyste i bogobojne postępowanie*”. Czy wiedziałaś żono, że możesz uratować duszę swojego męża, nie wypowiadając ani jednego słowa? Zwrot: „w ten sposób”, mówi o naśladowaniu przykładu, który mamy w 1 Liście Piotra 2:23, gdzie napisano o Jezusie, że „*gdy mu złorzeczono, to nie odwzajemniał się złorzeczeniem, ani się nie odgrażał, gdy cierpiał, bo wszystko powierzał Bogu, który sądzi sprawiedliwie*”. Ale to nie dotyczy tylko żon, lecz nas wszystkich, ponieważ Jezus jest przykładem dla każdego z nas. Tak więc, miłość wstawiennicza polega między innymi na tym, że więcej rozmawia się z Bogiem, niż z ludźmi.

Zwróć uwagę, że po opisaniu zbroi Bożej, Paweł mówi jaki jest jej cel. W Liście do Efezjan 6:18 pisze: „*W każdej modlitwie i prośbie módlcie się o każdym czasie w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i prośbą za wszystkich świętych*”. Przywdziewanie zbroi Bożej nie służy tylko temu, by chronić samego siebie, ale również temu, żeby modlić się o innych, zaczynając od własnego domu, a kończąc na członkach zboru.

Podobny obraz walki wstawienniczej jest w Izajasza 62:1: „*Ze względu na Syjon nie będę milczał, a ze względu na Jerozolimę nie spocznę, dopóki jej sprawiedliwość nie wzejdzie jak zorza, a jej zbawienie nie zapłonie jak pochodnia*”. Zastąp w tym wersecie słowa „Syjon” i „Jerozolimę” imieniem swojego współmałżonka, dziecka i brata i nie milcz ze względu na swoją żonę, syna i brata.

Posługa wstawiennicza jest nieustanna i zazwyczaj niewidoczna, ale bardzo cenna w oczach Boga. Samuel odczuwał to tak głęboko, że powiedział: „*Daleki jestem od tego, aby zgrzeszyć przeciwko JHWH, przestając się o was modlić. Przeciwnie, będę was uczył drogi dobrej i prostej*” (1Sm 12:23). W jego oczach zaprzestanie wstawiennictwa było grzechem. Samuel nigdy nie przestał ubolewać nad Saulem, gdy ten zbłądził i stracił namaszczenie, pomimo, że już go nie spotykał (1Sm 15:35), bo osoba, która ma miłość wstawienniczą modli się o innych nawet po utracie relacji.

Trzecim przejawem miłości wstawienniczej jest głoszenie Bożej sprawiedliwości. W 3 rozdziale Księgi Zachariasza, szatan oskarża arcykapłana Jozuego, który stoi przed aniołem Pana w brudnych szatach. Na co anioł Pana odpowiada: „*Niech cię zgromi Pan, szatanie, który wybrał Jeruzalem (oblubienicę)! Czyż ona nie jest głównią wyrwaną z ognia?*” (Joz 3:2). Następnie Bóg nakazuje, aby zdjęto z Jozuego brudne szaty i mówi do niego: „Zdjąłem z ciebie twoją nieprawość i odziałem w święte szaty”, a w wersecie 5 dodaje: „*Niech włożą mu na głowę czysty zawój*”.

Takie serce ma Ojciec wobec syna marnotrawnego, do którego biegnie po pierwszym przejawie pokuty, aby go objąć, odziać w czyste szaty, przywrócić jego godność i cieszyć się z tego faktu. Przy każdym przejawie szczerej pokuty, nasza reakcja (w przeciwieństwie do reakcji starszego brata w tej historii) musi odzwierciedlać taką samą radość, takie samo świętowanie i takie samo przebaczenie. Nie można wtedy mówić: „Najpierw mnie przekonaj, że to jest prawdą”, tylko trzeba to świętować i z radością powtarzać, że gdy człowiek się nawraca, to Pan go ułaskawia i zdejmuje z niego jego nieprawość (przebacza mu grzechy).

Wyobraź sobie rodzinę, w której zarówno mąż jak i żona noszą zbroję Bożą; w której rodzice nie oskarżają dzieci, a zamiast tego cały czas czuwają i modlą się o swoje dzieci. Wyobraź sobie zbór, w którym bracia i siostry w ukryciu wstawiają się za innymi. Wyobraź sobie społeczność lub rodzinę, w której każdy nosi ciężary innych, jak własne; w którym każdy mniej mówi, a więcej się modli, a przy każdym nawróceniu wszyscy się cieszą i głoszą tej osobie Boże obietnice. Oby Pan pobudził każdego z nas do stania na straży i do walki wstawienniczej o nasze małżeństwa, o nasze rodziny i nasze społeczności.

Sunil Poonen

Interceding Love / 24.05.2026